

Referèndum 18 de juny

El nou Estatut: acords i desacords

El proper 18 de juny els ciutadans i ciutadanes de Catalunya tenen una cita amb el referèndum que ha d'aprovar o suspendre l'Estatut que des de fa alguns mesos s'ha estat negociant a Madrid. En aquest sentit, el text ha patit alguns canvis des de que va sortir del Parlament de Catalunya fins la seva aprovació en el Senat.

Per aquest motiu, a través de quatre dels punts més discutits en el llarg viatge que ha recorregut el text de l'Estatut es pot conèixer a continuació la posició de cada un dels partits polítics molletans en veu d'alguns dels seus membres.

■ Nació

"Catalunya és una nació ho posi o no ho posi l'Estatut" declara Josep Garzón, del PSC de Mollet. Però no tots estan d'acord amb aquesta afirmació. Susana Calvo, del Partit Popular explica que de nació només hi ha una: "la espanyola". Així, Albert Rivera, coordinador del Vallés Oriental de Ciutadans de Catalunya, al·lega que és molt respectable que cadascú cregui o pertanyi a una nacionalitat o una altre, però "això no implica que aquest fet es converteixi en un terme juridico-polític, sinó que hauria de quedar a l'ampar de l'àmbit privat i sentimental de cadascú". Per altra banda, Feliu Guillaumes, de CiU, creu que la paraula "nació" a l'Estatut és un bon resultat, però que "no és suficient". A més, determina que hi ha un perill en el terme nació: l'anul·lació per part del Tribunal Constitucional. I afegeix: "una forma d'acuirassar-ho és la

formula actual". Per la seva part, Rosa Esteve, d'Iniciativa per Catalunya Verds, manifesta que ells estan "molt satisfets de que nació sigui a l'Estatut perquè és un terme que recull el sentiment i la voluntat de la ciutadania de Catalunya". Mentre, Antonio López, membre d'Esquerra Unida i Alternativa, lamenta que aquest terme no estigui en l'articulat, però tot i això destaca la satisfacció pel resultat obtingut. En canvi, Xavier Fenosa, d'ERC, assegura que el fet que "nació" estigui al pròleg de l'Estatut fa que "perdi força" i que hauria d'estar en l'articulat.

■ Bilingüisme

L'Estatut diu que els ciutadans de Catalunya tenen el dret i el deure de saber català. Però no tots els partits polítics en fan una mateixa lectura. Antonio López, de EUiA, recalca quan es pregunta per aquest tema que per primera vegada explícitament es reconeix en igualtat de condicions les dues llengües, català i castellà. I Rosa Esteve, d'ICV, afirma que aquest és un dels punts més importants de l'Estatut ja que "si es diu que Catalunya és una nació amb una llengua, una cultura i una identitat pròpia és lògic que la

gent tingui el dret i el deure d'aprendre català". A Josep Garzón, de PSC, li sembla "perfecte" que l'Estatut reculli el dret i deure de saber el català. Albert Rivera, membre de Ciutadans de Catalunya, explica que la seva plataforma [que es convertirà en partit en els propers mesos] defensa el bilingüisme per coherència amb un dels seus principis: respecte a la realitat social. Per la seva part, Susana Calvo destaca: "des del PP sempre defensem el bilingüisme, nosaltres potenciem el català però sense eliminar el castellà". Xavier Fenosa, d'ERC, opina ben diferent: "el bilingüisme queda ben poc dibuixat, és a dir, prima aquella mena de necessitat de protegir el castellà que no pas protegir la nostra llengua, que és la catalana".

■ Intervencionisme

Feliu Guillaumes, de CiU, especifica que l'Estatut "no és tant intervencionista com detallista" i que això s'ha produït perquè altres vegades mitjançant lleis orgàniques o de bases "s'aprimava el que deia l'Estatut aprofitant que no concretava fins l'extrem". En aquest sentit Rosa Esteve, d'ICV, afirma →